



SURT CADA TRES SETMANES

SUBSCRIPCIÓ	
Població.	5'00 ptes. l'any
Fora . . . . .	6'00 " "

Dels articles en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals. - Anuncis, esqueles i remesos a preus convencionals - - - -

## Per la nostra dignificació



ONVÉ sanejar la política dels pobles.

La Catalunya que neix, no pot permetre que els pobles continuïn essent esclaus i supeditats al regnat d'algun cacic, d'aquells que encara es creuen ésser hereus de les nostres voluntats.

Tots havem de conèixer el vergonyant que és el deixar-se arrastrar per el terror o bé per un número de gent inculta que no es pren ni la molèstia de pensar en ço que fa, sinó que segueix desorientada allà on el poderós li mana.

Havem de treballar perquè aquest estat d'inconsciència s'acabi, i tenim el deure de pensar que som nosaltres els que havem d'escollir els homes que necessitem, i no els cacics, ni els *amos*, ni els senyors, ni ningú, ja que això representaria una immoralitat.

Són molts els pobles que encara no coneixen els efectes del nou règim, i és perquè els que abans manaven es cuiden de desvirtuar els beneficis que d'ell havem rebut, i més encara amb marcat desvergonyiment s'atreveixen a parlar mal de tot i de tothom, i és perquè el despit els ofusqueix, i per convèncer als senzills i als incauts els contem històries que prou saben ells que són pures falsedats.

No havem de pensar mai que els pobles són menys que les ciutats en matèria política.

Això no és així, i fóra una vergonya pensar-ho.

Tant als pobles com a les capitals tenim el deure de conèixer el moment en què vivim, i tots havem de deslligar-nos i voler ésser lliures en aquests moments tan decisius per tots nosaltres i per els nostres pobles.

Decisius, sí; i per aquesta raó tenim la necessitat d'aixecar la veu als quatre vents, no deixant-nos perdre ni una engruna de la llibertat que ens pertoca i que hi tenim un perfecte dret.

En les properes eleccions municipals havem de treballar cada un dins la seva esfera defensant la seva idealitat com hi té dret, i sobretot sentint-se lliure i ben lliure per parlar i per obrar tal com li dicti la seva consciència, no recordant-nos ja mai més de què havem estat oprimits i supeditats al regnat d'un cacic que ens tenia víctimes de les seves conveniències, cosa que denunciem per la seva vergonya i per la nostra moralitat.

Lliures i ben lliures havem de lluitar perquè aquesta llibertat quedi ben consolidada i perquè entre tots poguem desfer aquest estat de coses que si amb l'antic règim era una vergonya, amb la República seria una immoralitat i un desconeixement en absolut dels beneficis que el nou règim ens ha atorgat.

Estem decidits a denunciar des d'a-

questes planes o des d'on sigui els abusos que s'estan cometent en la cohibició dels individus, amb la seguretat que les persones que ens governen ens donaran l'ajut necessari per acabar amb les amenaces i les coaccions que es vénen fent en alguns pobles.

Millor que poguéssim veure una bona actuació en el tracte i consideració envers els nostres ciutadans.

Es hora ja de què aquesta dignitat política arribi a la nostra vila i a tots els pobles de Catalunya a fi de què tothom coneixi aquesta llibertat de consciència perquè s'acabi ja per sempre el poer dir que ja fa dos anys que tenim República i que encara no coneixem aquests beneficis tan elementals.

Ens sentim lliures, i per aquest sentiment volem ésser nosaltres els que fem i determinem les coses sagrades del nostre poble sense el jou dels cacics, i sense les amenaces dels que sempre s'han considerat privilegiats sols per la raó de la força; la democràcia ha trencat per sempre més el privilegi de la força i el regnat dels cacics.

Pensem que les vinents eleccions municipals tindran un valor polític d'una consideració ja reconeguda per tothom.

Però avui que el poble coneix coses que abans no coneixia, aquest valor ha estat augmentat considerablement en tots els seus aspectes.

El seu valor serà polític, moral i material.

En l'aspecte polític tindrà el valor de determinar les tendències del poble, i segons els seus resultats, els nostres governants es sentiran amb força per portar endavant el nou règim, enderrocant tots els obstacles que els reaccionaris li estan posant continuament.

En l'ordre moral, havem de declarar-nos enemics acèrrims fent sentir la nostra veu forta i viril a fi de portar el nostre poble al nivell que li correspon per desterrar per sempre el servilisme caciquil, i llavors serà quan els ciutadans es sentiran lliures i sols al posseir aquesta llibertat serà quan podran veure els seus deures i les seves obligacions envers el poble.

El valor material, sols els que vivim en aquest poble podem i tenim l'obligació de recordar els abusos comesos en l'ordre administratiu.

És una vertadera llàstima l'haver de suportar les obres que van fer-se en aquells temps de trista memòria.

No n'hi ha ni una que no porti una

tara o altra, i totes de gran importància.

Si mirem la instal·lació de les aigües fa angúnia el veure el mal servei que tenim de suportar i el car que resulta la seva conservació.

La carretera, torta, lletja i perillosa, sense que res justifiqui el seu fatal tractat.

No volem citar-ne d'altres ja que aquestes dues solament justifiquen sobradament la mala administració.

Volem que les obres que es facin, siguin consultades amb persones de reconeguda competència, i volem també que el seu cost (cas de realitzar-se) sigui posat de manifest en un lloc ben vistent i ben fàcil per poder ésser revisat per tothom que ho desitgi.

Amb ço dit és prou suficient per demostrar la necessitat que tenim de purificar la política local, amb l'esguard fit a la dignificació, pensant sempre que la puresa de la nostra actuació significa la dignificació de l'individu, del poble i de la nostra estimada Catalunya.

J. MAR.

ésser que la firma d'un nou contracte representés el renunciament dels drets dimanants de l'anterior i això fóra una llàstima que passés, car aquells drets podrien ésser la base de la major facilitat per a posar a la pràctica el pla d'explotació directa al que ens volem referir en articles successius, ja per organització d'una cooperativa, ja per municipalització del servei.

Vagi el present com a crit d'alerta mentre inquirim dades i orientacions que exposarem en els articles següents.

FLUID.

## Ràpida

*La ignorància esclavitzava els pobles*

**P**ERQUÈ creiem que hi deu haver alguns socis de «La Defensa Agrària» que no coneixen prou bé l'obra que realitza la secció BIBLIOTECA de l'entitat, farem un petit esquema de la tasca que ve realitzant, la qual creiem que és de primera necessitat que hom no la ignori, principalment pels infants, que és on es pot fer tasca positiva. Cal que els pares, donant-se compte del gran servei que els hi fa la cultura o dels desventatges amb què han de lluitar en les coses de la vida, els que no tenen la suficient, procurin, valent-se de tots els mitjans, que quan els seus fills siguin homes no hagin de blasmar d'haver hereditat l'analfabetisme de primer o segon grau, de llurs pares.

La BIBLIOTECA de «La Defensa Agrària», que tot just fa tres anys que fou fundada per un grup d'entusiastes, tot i que no més té un centenar de socis, a més del bon stock de periòdics, compta amb un miler de llibres que són deixats als seus socis, els quals els poden tenir quinze dies per a llegir-los a casa seva. Entre aquests llibres hi ha una escollida col·lecció d'obres per a infants que són les que tenen més sortida, i quan tots els pares es donin compte del gran bé que fan a llurs fills encaminant-los a llegir, indubtablement han d'ésser les més demandades.

Ésser soci de la BIBLIOTECA costa la mínima quantitat de vint-i-cinc cèntims cada mes, en el trans-

## Qüestions vitals = L'Electricitat

**E**N la premsa comarcal llegim que l'entitat «Unió Agrària Autonomista» de Cambrils té ja molt avençades les gestions per a crear una Cooperativa de producció d'electricitat que assortirà de llum i de força motriu tota aquella vila amb el qual beneficiarà molt a tothom, ja que el preu serà moltíssim més baix que el que cobra la companyia canadenca «Riegos y Fuerzas del Ebro S. A.»

Ens diuen també que en el veí poble de Montroig fan el mateix i que tenen el projecte molt més avançat.

A Reus una altra cooperativa està ja instal·lant una part de ciutat i resulta un èxit. I no parlem de Valls per ésser ja conegut de tothom l'èxit assolit per aquella cooperativa.

En canvi al nostre poble dormim el son dels justos deixant-nos explotar per una companyia que ens dona un servei deficientíssim i ens fa pagar els preus màxims, ens tracta com esclaus, fent que sembli que ens atorgui una mercè al donar-nos llum i com si no hi vingués obligadal i com si talment fos ella qui pagués i l'abonat qui cobrés i fes el negoci.

Segons impressions aquestes coope-

ratives serviran la llum a 50 cèntims el kilowat, impost de l'Estat comprès, o sia un cinquanta per cent més barat del que es paga actualment i així encara els quedarà un important marge ganancial, per a amortització de maquinària i altres previsions industrials.

Ja fa temps que volíem abordar aquest tema, que és d'un gran interès pel bé general, però ens ha deturat sempre la falta de dades certes per a plantejar la qüestió d'una manera documentada i no disposar de temps per a fer l'estudi adequat, però al veure que altres pobles veïns ja ho posen a la pràctica ens ha esperonat i prometem que es cercaran totes les dades necessàries per a fer un estudi complet i exposar-lo als selvatans a fi de mirar la manera millor d'executar-ho, si es creu convenient.

Interinament, preguem al nostre Ajuntament que abans de firmar cap contracte amb la companyia que actualment ens serveix, cuidi bé de mirar els drets que hagi pogut adquirir en virtut de finalitzar el contracte primitiu, que segons tenim entès fa ja alguns anys que està finit.

No som homes de dret, però podria

*curs del qual poden ésser llegides o consultades obres que valen moltes pessetes.*

*Els que encara sou joves i els homes que teniu nens o nenes, si feu que vagin a demanar llibres a la*

*BIBLIOTECA haureu contribuït a iniciar els vostres fills a la cultura, cosa que us ho agraïran amb escreix, quan siguin grans i no hagin d'ésser esclaus de la seva ignorància.*

*FITOR.*

## La qüestió escolar a la nostra vila

EN els darrers números d'aquest periòdic s'han posat en evidència, encara que sense profunditzar gaire, certs actes comesos per la Sra. Mestressa N'Esperança Puig, que res diuen en favor de l'ensenyament i educació de la infància.

Avui, però, la qüestió escolar a la nostra vila s'ha posat d'una manera que, deixant de banda l'actuació de l'esmentada senyora, ens fa sospitar que algú, des d'un lloc més alt en el Magisteri que el que hi ocupa la senyora Puig, ja sigui per esperit de classe, ja sigui perquè dintre gran part de la burocràcia espanyola encara s'actua en monàrquic pagant la República, té interès en provocar conflictes i fins gosaríem a dir en sabotejar els bons propòsits dels governants en pro de l'ensenyament i de la cultura popular.

No és ja cap secret per a ningú que la mestressa Sra. Puig, pel seu lamentable, per a no dir indigne, procedir s'ha fet incompatible amb les autoritats i amb gran part del veïnat d'aquesta vila. Tampoc no és cap secret que l'Ajuntament s'ha queixat reiteradament i enèrgica davant de qui té obligació de vigilar l'actuació dels funcionaris als quals els confia la instrucció de la infància; no ho és tampoc, que l'autoritat governativa de la província s'ha posat al costat de l'Ajuntament per tal de cercar la solució d'aquest problema i malgrat, tot enlloc de trobar remei per aquest estat de coses, s'ha vist només que un marcat esperit de classe i en resum, que el que interessa menys a les autoritats escolars, almenys pel que afecta a les d'aquesta—diem-ne—província, és l'ensenyament.

I per a demostrar ço que diem, anem a citar el cas que està passant a la nostra vila, amb motiu del qual han hagut d'estar les nenes que assisteixen a les escoles nacionals, més de dues setmanes sense escola. A darrers del mes de Gener prop-passat el Consell provincial escolar ordenà a l'Ajuntament que per un arquitecte, es practiqués una inspecció en l'edifici destinat

a escoles de nenes, per haver tingut notícies l'esmentat Consell que l'edifici en qüestió es trobava en estat ruïnós. L'Ajuntament, sobre aquesta ordre va fonamentar i adoptar l'acord que els lectors hauran pogut veure en l'extracte de les sessions de l'Ajuntament del número passat. Amb tot però la inspecció de referència es va practicar, el resultat de la qual fou comunicat a l'Ajuntament amb data 6 d'aquest mes. Dit resultat fou en síntesi, el següent: Que l'edifici reuneix condicions suficients de seguretat, únicament calia reparar uns petits defectes que per res afecten a la seguretat general de l'edifici, Dits defectes són: Tapar alguns clots que existien al paviment d'una de les classes, manca d'adherència un tros de cel ras, tapar els clivells d'un embà, manca d'una coronació resistent a la paret de les escales. Al propi temps de comunicar aquest resultat al Consell Provincial escolar ordena es clausurin les escoles mentre no se subsanin aquests defectes. Aquests defectes se subsanaren l'endemà de rebre el resultat de la inspecció i l'ordre de clausura i amb aquella mateixa data, o sia el dia 7, es posà en coneixement del Consell Provincial que les escoles es trobaven en condicions d'ésser obertes novament. Doncs, bé; fins el dia 18 l'Ajuntament no ha rebut contestació sobre aquest particular. ¡I quina contestació! Que s'havia de fer una nova inspecció per a fer constar que s'havien subsanat dits defectes. En resum: que si es vol que s'obrin les escoles el Municipi ha de dependre unes pessetes, que són ben malaguanyades, per a fer una inspecció sense to ni so.

Hem de fer constar que no estem gaire forts del que hi ha legislat amb referència a l'assumpte que ens ocupa, però mirant-nos la cosa sots el punt de vista del sentit comú hem de dir que si hem trobat una arbitrarietat, pels motius amb els quals l'Ajuntament fonamenta l'acord que més amunt esmentem, que es practiqués la primera inspecció, molt més la trobem ara amb a-

questa segona, tota vegada que si s'hagués donat el cas que l'edifici hagués veritablement amenaçat ruïna i, per tant, s'haguessin hagut de fer obres d'importància per a l'apuntament i consolidació del mateix, si que procediria la pràctica d'una nova inspecció, però, senyors, per efectuar les reparacions que hem dit, que al cap d'avall hi hagué un jornal de paleta, s'ha de practicar una nova inspecció?

Es que no li mereix crèdit al Consell provincial, la paraula de l'Alcalde de la vila en dir-li que els defectes en qüestió han estat subsanats? Deixem el comentari a judici del lector i que aquest es formi de tot això el concepte que vulgui.

\* \*

Si en tots els aspectes creiem de gran necessitat una àmplia autonomia municipal, per a la qüestió escolar, és imprescindible que els Ajuntaments tinguin unes majors atribucions per al control de la tasca que realitzen als pobles els encarregats de l'ensenyança pública, si volem que aquesta sigui quelcom d'efectiu per a l'educació i instrucció de la infància. Avui els Ajuntaments en la qüestió escolar no hi tenen res més que obligacions pecuniàries. Són els consells locals els encarregats de controlar l'actuació dels mestres i d'informar als provincials de l'actuació d'aquells, i, tenint en compte que els consells locals els integren dos mestres, un pare i una mare de família nomenats a proposta dels mestres, el metge titular i un regidor de l'Ajuntament, es dona el cas que quan ve el moment d'informar sobre l'actuació defectuosa d'un mestre, surt l'esperit de classe, el companyerisme, es tenen en compte totes les coses menys el perjudici a la instrucció de la infància i aleshores aquell mestre passa per un Sant a qui la gent, «la ignorant gent de poble» vol crucificar i, vulgui's que no, has de rosegar aquell os.

Creiem, al nostre modest entendre, que s'incorregué en un greu error en crear-se aquests Consells locals, car per les seves característiques semblen creats més aviat per a defensar els interessos particulars dels mestres que per ésser una garantia pel bon ensenyament de la infància. I més encara trobem desencertada aquesta disposició pel fet d'haver estat donada en plena República, quan per aquelles memorables eleccions del 12 d'abril s'enderrocà gairebé en tots els pobles el caciquisme que els oprimia i, per tant, no

hi havia necessitat que es dictessin disposicions per a protegir-ne als mestres, tota vegada que havia desaparegut l'enemic de la cultura.

Ha d'ésser molt desencoratjador pels homes que han entrat als Municipis amb aquell esperit de renovació que portà la República, el veure que als dos anys de proclamada aquesta no tan sols subsisteixen encara la majoria de motllos vells, sinó que es va legislant més de cara als interessos particulars dels mestres, que pel perfeccionament de la cultura popular.

Iu.

### Nòtules històriques

## L'Ermita de Sant Pere

ESTÀ situada a 500 m. del nivell del mar i 300 m. de la Selva.

Des de la fundació fins al present, s'hi han construït tres esglésies; però les dues anteriors a l'actual foren enderrocades.

La primera església estigué edificada al darrera de la casa, de la que n'existeix, solament, la paret lateral; una altra paret que és la que sosté la casa i l'absis, amb una claraboia de forma romànica. En l'esmentada església hi havia quatre arcs de pedra picada i en cada un dels arcs hi havia una pedra amb inscripció, les quals són col·locades actualment a la nova església. En dues d'elles hi ha la data en que es deuria construir l'arc. L'una diu: *Anno Domini MCCLVII* amb la particularitat de que sota de la curva llarga de la V de la data hi ha l'escut de Catalunya al revés. L'altra diu: *Anno Domini MCCCLX de Christo fecit Andreas Tereuni...* i les vuit lletres que segueixen són difícils de llegir. Dita pedra en 1862, encara estava adossada a la paret de la mateixa església on hi havia l'arc. Una de les quatre pedres, per ésser saldonera, és difícil de saber el que diu, ni quina data porta, puix el temps i la pluja han esborrat algunes lletres. En l'última hi ha aquesta inscripció: *Bernat Cusit feu est arch.* Per documents consta que a l'any 1294 existia a La Selva Bernat Cusit, picapedrer que es dedicava al comerç de moles esmoladores i les treballava. Per tant, aquestes dates volen dir que al segle XIII ja existia aquesta ermita.

Per cuidar l'església hi havia *Deo-*

*datas*, o sigui els ermitans d'avui, encarregats de netejar el temple, cuidar la roba, conrear els terrenys propietat de l'ermita, rebre almoines o donatius de terrenys, etc.

Als donats de l'ermita se'ls hi concedien tenir criats i criades per anar a fer la capta pel Camp de Tarragona, els quals arpleglaven blat, llegums, vi, oli, llana, lli i altres coses.

Cap a l'any 1334 hi havia ermitans a les serralades de Sant Pere, Puig d'En Cama i Albiol, on s'hi retiraven per fer penitència, però no s'han de confondre amb els donats de les ermites, puix aquells no vivien en cap ermita, sinó en coves.

Als comptes que Joaquim Borraç, sagristà de Sant Pere, presentà l'any 1369 hi fa constar que hi havia caigut un llamp i fet dany a l'ermita. En els comptes que donà el sagristà l'any 1504 hi diu que es feren un Sant Pere i retaule nous.

En 1550, l'ermita amenaçava ruïna i considerant el Jurat que per reparar dita església es necessitava gran quantitat de diner i els cabals eren migrats, determinaren vendre alguns censals morts i en el mes d'octubre del mateix any digueren al Consell que així com creien que eren dues les arcades les que s'havien d'adobar, trobaren que eren quatre les que estaven perilloses.

Sant Pere passà un cert temps sense ermità i en el primer de Juliol de 1554 n'hi tornà a haver.

Les parets d'aquesta església eren de pedra i argamassa; puix de pedra picada tan sols ho eren els arcs i aquests estaven en perill, per qual motiu a l'any 1589 construïren una altra església que tenia l'entrada de cara a migdia. Estigué un quant de temps sense ermità fins l'any 1610 que és quan fou nomenat, degut a que el nombre de fidels era important.

En 1636 s'havia trencat la campana de l'ermita i no es podia saber qui ho havia fet fins que amb una amenaça d'excomunió sortiren els culpables.

La tercera església que s'hi edificà fou acabada el dia 5 de Juliol de l'any 1877 i va ésser llàstima que es fés tan petita, car hi havia molt d'espai. El mateix dia que acabaven d'emblanquinar-la hi caigué un llamp que va matar un home, un noi i un ase.

(Dades extretes d'«Anals inèdits de La Selva» escrits per Mn. Joan Piè).

## L'eterna solitud

Buidor d'un hospital.

Per tota companyia del malalt  
la solitud més patirosa.

De tant en tant, la solitud reposa:  
és una monja anònima que ha entrat  
i ha vist un front tot amarat  
d'una suor feixuga,  
una suor que eixuga  
l'àngel de caritat.

Després, la solitud torna silent.

La vida del malalt se va fonent  
com claps de neu caiguts damunt les galtes  
febroses i malaltes.  
El pupil·leig és vacil·lant,  
i amb el desig de veure-hi vehement  
la llum dels ulls se va apagant.

Pobret malalt! L'espectre del record  
el vol embolcallar com d'espès fum;  
tan dens, que eclipsa el raig de llum  
prenyada de conhort.  
I veu en la penombra de la mort  
un angelet que al seu davant somriu.  
Es el seu fill. Pobret malalt! quan viu  
aquest record el punyirà  
pensant en l'orfenet que ha de deixar!

Voldria no morir,  
i, làs de tant patir,  
encara gosa de voler somriure.  
I aquell somrius, felós, vol dir:  
—*El viure*  
*no és fet per mi.*—

L'anega aquella solitud  
i es consumeix voltat de memorances;  
no'l poden alentar les esperances,  
per ell no és la salut.  
I el front, preludiant la mort,  
és envaït per la suor de gel.  
El seu fillet és un record  
que'l pare enguniós s'endurà al Cel.

\*\*\*

Buidor d'un hospital.

Per tota companyia del malalt  
la solitud més patirosa.

De tant en tant, la solitud reposa:  
Es que la mort hi ha entrat.  
La monja veu un front tot amarat  
d'una suor feixuga,  
una suor que eixuga  
l'àngel de caritat.

Només la caritat allí té vida.  
La vida del malalt, esporuguida  
davant la mort, la llinda ha traspassat.

\*\*\*

Buidor d'un hospital.

A dintre de la cel·la patirosa  
ja no hi gemega aquell malalt.

Ara s'hi estèn més tenebrosa,  
perquè la mort allí ha vençut,  
l'eterna solitud.

EUFEMIA FORT.

**Col·laboració femenina****Amigues, no es necessiten directors**

UNA noia soltera, no necessita, ni pot, ni deu tenir altre director de la seva consciència, que la seva mare, —alçada a la categoria de Santa d'ençà que va assolir aquella dignitat.

¿Qui, millor que una mare, pot atendre amb els seus consols i consells, les ànsies de la nostra ànima i les inquietuds del nostre cor? Jo dic, i crec no equivocar-me, ningú més que una mare.

Dic això, perquè algunes noies es queixen de certs directors de consciències, en fer-los-hi certes preguntes...

Al meu pensar aquestes noies val més que consultin els seus neguits a la seva mare i, si malauradament no en tenen, al seu pare o al seu germà. Mai a un director que, per molt bo i amic que sigui, és sempre un estrany dintre una família.

UNA AMIGA.

Per l'Alcaldia se'ns prega la inserció del següent:

**EDICTE**

En Josep M.<sup>a</sup> Tarrech Masdeu, Alcalde constitucional de la Vila de la Selva del Camp.

**FAIG ASSABER:** Que, havent-se procedit per l'Ajuntament de la meua Presidència, a la reorganització de l'administració del Cementiri Municipal d'aquesta vila, amb motiu de la secularització ordenada pel Govern de la República, i havent-se ordenat per la meua Autoritat, en virtut de dita reorganització, la recollida dels títols de propietat dels nínxols a l'objecte d'obrir un registre i lliurar nous títols adaptats al caràcter que actualment tenen els cementiris, tota vegada que per l'estat en què d'uns anys ençà es trobava l'administració del d'aquesta vila es feia difícil saber amb exactitud qui són els veritables propietaris dels mentats nínxols, es fa avinent que, no havent-se pogut recollir els títols de propietat dels nínxols que s'expressen en la relació anotada a continuació, per ignorar-se la residència de llurs propietaris, es conce-

deix un termini de quinze dies a partir de la inserció d'aquest edicte en el «Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya», a l'objecte que els que siguin propietaris dels nínxols en qüestió presentin el títol o quelcom que acrediti la propietat per ésser-los-hi lliurat el nou títol i incloure'ls al Registre; advertint que passat el plaç, sobre els nínxols pels quals no s'hagi presentat cap reclamació, l'Ajuntament adoptarà l'acord que cregui convenient.

Selva del Camp 22 de Març de 1935.

L'Alcalde

Josep M.<sup>a</sup> Tarrech**RELACIÓ QUE ES CITA**

Nínxols N.º Rengla	Suposats Propietaris Noms i cognoms
81 2. <sup>a</sup>	Clara Rovira
31 1. <sup>a</sup>	Josep Barrufet Puñet
12 3. <sup>a</sup>	Josepa Bartolí Pujals
97 2. <sup>a</sup>	Dolors Mestre Rovira

20 3. <sup>a</sup>	Rvnds. Isidre i Blai Sans Figuerola
6 3. <sup>a</sup>	Josep Abellà Sànchez
9 3. <sup>a</sup>	Ambrosi Mallafrè Figueres
13 3. <sup>a</sup>	Antoni d'Aixamui
14 2. <sup>a</sup>	Antònia Roca de Masdeu
22 3. <sup>a</sup>	Teresa Batiller de Pastor
23 2. <sup>a</sup>	Francesc Xavier Solà
24 2. <sup>a</sup>	Josep Baiget Prats
27 2. <sup>a</sup>	Ramon Fortuny Agràs
27 3. <sup>a</sup>	Rosa de Rovira Arbós
28 3. <sup>a</sup>	Josep M. <sup>a</sup> Rovira Mallafrè
33 1. <sup>a</sup>	Teresa Fonts Monner
36 1. <sup>a</sup>	Miquel Ferré Barberà
40 1. <sup>a</sup>	Josep Roig Vallés
53 2. <sup>a</sup>	Antoni Hernández Jordà
54 2. <sup>a</sup>	Josep Barberà Masdeu
55 2. <sup>a</sup>	Eulàlia Domingo Vda. de Ferrando.
60 2. <sup>a</sup>	Antònia Arbós Vda. de Pau Monné
67 1. <sup>a</sup>	Jaume Roig Roull
68 2. <sup>a</sup>	Gregori Fonoll Masdeu
85 3. <sup>a</sup>	Andreu Blasi Milà
57 1. <sup>a</sup>	Andreu Fortuny Rabassa
35 2. <sup>a</sup>	Lluís Ferré Jordà
8 1. <sup>a</sup>	Ignasi Batlle de Balle
17 1. <sup>a</sup>	Elvira Prats Vda. de Mallafrè
116 1. <sup>a</sup>	Ignasi Feliu Boqué
119 3. <sup>a</sup>	Ramon Colom Virgili
27 1. <sup>a</sup>	Francisca Monné de Serra
63 1. <sup>a</sup>	Joan Hortet Freixas
80 2. <sup>a</sup>	Dolors Sanromà Vda. de Rovira

**VIDA MUNICIPAL****EXTRACTE DE LES SESSIONS DE L'AJUNTAMENT****Sessió del 15 de Febrer**

El secretari dóna compte del resultat que, per escrit, ha presentat el farmacèutic titular, de l'anàlisi de la llet importada i que es ven a l'establiment de Joan Vallverdú, la qual segons dit anàlisi està en condicions pel consum.

S'acorda fixar en 2 ptes. mensuals l'abonament que el municipi fa a cada pavelló de la caserna de la guàrdia civil, pel consum de fluid elèctric.

S'examina i s'aprova un compte presentat.

**Sessió del 22**

La corporació s'assabenta d'un ofici de la Generalitat, comunicant haver disposat la reclusió del veí malalt Josep Gatell Llaberia a l'Institut Pere Mata, de Reus, a càrrec de l'assistència social amb l'obligació d'avençar les estades aquest municipi, acordant-se comprometre's a complir l'esmentada obligació.

S'acorda no adoptar acord sobre una instància presentada pels dependents barbers per no ésser la demanda, de la competència de la corporació.

Dóna compte el Secretari de l'entrevista tinguda amb el Sr. Governador Civil i l'Inspector de 1.<sup>a</sup> ensenyança, manifestant que dita entrevista versà sobre la negativa de l'Ajuntament de practicar la inspecció dels locals de les escoles de nenes i de les causes amb què fonamenta la mateixa. Enterat el Governador de les mentades causes—que són les que consten en la sessió del 8 d'aquest mes—el Governador disposà que es practiqués pel seu compte l'esmentada inspecció.

Amb motiu d'aquest viatge el Secretari presenta un compte de 8 pesetes per les despeses del mateix el qual és aprovat i acordat el seu pagament.

Exposa el Secretari que en l'Arxiu i altres depedències de Casa de la Vila s'hi troben alguns objectes vells que no porten cap utilitat al municipi, com són: una màquina d'escriure vella, ciris encetats, un carro vell i plegat, 200 quilos de canó de plom inservible i una bàscula vella, tot el qual es podria vendre i del seu producte adquirir alguns mobles per a les depedències municipals. Els reunits aproven la proposta del Secretari

i acorden nomenar al Regidor Sr. Baiget per a gestionar la venda dels citats objectes.

**Sessió del 1.º de Març**

El regidor Sr. Vallverdú, Vocal del Consell local escolar, fa constar la seva protesta pel procedir del President de dit Consell, el qual l'ha convocat tres vegades consecutives i en cap d'elles no ha comparegut ningú més que el dit President i en la darrena ni el President tampoc, sense que les reunions s'hagin celebrat de segona convocatòria; demana ensems que es posi aquest fet en coneixement de l'inspector provincial. Així s'acorda.

S'acorda procedir ràpidament a la instrucció d'un nou expedient per a la venda d'uns immobles del municipi i s'acorda sol·licitar l'autorització del Conseller de Governació de la Generalitat, amb motiu del traspàs dels serveis d'Administració local, delegant-se l'alcalde perquè, prèvia peritació de les finques afectades, informi en nom de l'Ajuntament al referit Sr. Conseller de Governació.

S'examinen i s'aproven diversos comptes.

\*  
\*\*

Creient que serà d'interès pels nostres lectors, l'ingrés i la distribució dels cabals del municipi, hem sol·licitat al Sr. Alcalde se'ns facilités una relació mensual dels ingressos i pagaments efectuats, el que molt gustosament ens ha estat concedit per dita autoritat; i per tant d'ara en endavant anirem insertant en aquesta secció la relació de referència.

Relació dels ingressos i pagaments efectuats per l'Ajuntament durant els mesos de Gener i Febrer d'aquest any:

**INGRESSOS**

Existència en Caixa de fi de mes anterior . . . . .	12.585'11
Del fontaner Ramon Veciana a c/ cànon segon semestre . . . . .	1 656'80
De Joan Gasull, de l'arbitre venda gallina primer trimestre . . . . .	250'—
D'Antoni Girona Amat, de l'arbitre sobre pompes fúnebres corresponent a 1931 i 1932 . . . . .	1.235'—
Del fontaner Ramon Veciana, per salde del segon semestre de 1931,	

id. del primer semestre de 1932 i a c/ del segon semestre de 1932, de la recaptació del cànon de l'aigua domiciliària . . . . .	640'39
De Ramon Veciana, de la recaptació de l'arbitre sobre plaques de carro . . . . .	39'—
De Josepa Soronelles, per l'adquisició del nínxol rengla 2.ª, n.º 126 . . . . .	100'—
De Joan Hortet, de l'arbitre sobre la venda de tocino, quart trimestre de 1932 . . . . .	532'50
Del mateix, per l'arrendament de la casa n.º 7 del Passatge, mesos de Gener, Febrer i Març . . . . .	90'—
D'Andreu Murgades, pesos i mesures Gener . . . . .	182'10
Del mateix, de l'arbitre sobre la venda de peix del mes de Gener . . . . .	115'—
De Ramon Puig, de l'arbitre sobre la venda de carn, quart trimestre de 1932 . . . . .	1.480'—
D'Estanistau Figuerola, a compte del Repartiment d'Utilitats de 1932. . . . .	5.000'—

**PAGAMENTS**

A Gabí Rodríguez a c/ d'una factura endarrerida . . . . .	57'40
A Lluís Andrazini, id. id . . . . .	126'50
A Joan Cristià, id. id . . . . .	47'50
A Joan Massana, salde factura 6 Març de 1931 . . . . .	156'90
A Pere Cogul, a c/ factura endarrerida . . . . .	23'25
A Antoni Barberà, id. id . . . . .	35'60
A Isidre Pintaluba, salde factura id. . . . .	55'75
A Ignasi Mestre, id. id . . . . .	55'—
A J. Masdeu Blasi, id. id . . . . .	54'85
A Vda. d'Agustí Pàmies, id. id . . . . .	75'50
A Josep Molet, a c/ d'una factura endarrerida . . . . .	66'—
A J. Bartolí, factura números cementiri . . . . .	12'—
A Lluís Andrazini, una factura d'aigües . . . . .	107'30
A Joan Massana, id. id . . . . .	66'25
A J. Antonio Guàrdies, de Tarragona, material escolar . . . . .	448'—
A Vda. Urazandi, per salde materials elèctrics i reparacions fins al 31 de Desembre de 1930 . . . . .	300'—
A la mateixa, enllumenat	

per comptador, any 1932 . . . . .	889'30
A la mateixa, enllumenat públic any 1932, segons contracta . . . . .	425'—
A la mateixa, pel deu per cent de l'enllumenat públic per comptador . . . . .	42'50
Al regidor Josep Segarra, per despeses d'un viatge a Tarragona junt amb el Sr. Alcalde, per assumptes del Municipi . . . . .	10'—
A Joan Girona, guarda rural, jornals 1.ª quinzena . . . . .	90'—
A Josep Barberà; id. id id . . . . .	90'—
A Salvador Torrents, una factura fusteria . . . . .	70'50
A Josep Lozano, de Reus, factura material elèctric . . . . .	22'10
A Alfons Caracuel, factura fusteria . . . . .	75'—
A Andreu Murgades, factura material elèctric . . . . .	39'60
A Secretaria, una relació socors mes Desembre . . . . .	10'10
A Dolors Vilalta, Vda. de Roig, factura de pa . . . . .	98'35
A Camil Tarrech, per neteja de l'escorxador, anys 1931 i 1932 . . . . .	208'—
A Joan Folch, de Reus, factura corda campanes . . . . .	25'—
A Antoni Girona, sepulturer, salde 1931 i 1932 . . . . .	1.335'—
A Salvador Vives, de Valls, una factura . . . . .	7'—
A «La Selvença» per amenitzar la diada del 6 de Desembre de 1932 . . . . .	30'—
A Magatzems «La Fleca», una factura material escriptori . . . . .	6'—
A Ramon Veciana, una relació de jornals . . . . .	37'50
Al mateix, id id id . . . . .	12'—
A una veïna pobre . . . . .	75'—
A Joan Roig, dues factures paleta . . . . .	49'40
A Impremta Foment, de Reus, factures material Secretaria any 1932 . . . . .	54'—
A Impremta Sugrañes, de Tarragona, pel mateix concepte, quart trimestre de 1932 . . . . .	68'63
A Ramon Boqueres, pvre. factura endarrerida, a c/ . . . . .	37'—
Al Sr. Alcalde, per despeses d'un viatge a Tarragona amb el Secretari per assumptes municipals . . . . .	16'—
A Joan Girona, guarda rural, 2ª quinzena . . . . .	96'—

# Noticiari

A Josep Barberà, id. id. id.	96'—
Donatiu pels damnificats de Girona . . . . .	50'—
A Isidre Pintaluba, a c/ d'una factura endarrerida . . . . .	134'80
Al Secretari, per un quinquenni . . . . .	500'—
A Andreu Murgades, 20 % pesos i mesures Gener	36'40
Al Secretari, a c/ sou primer trimestre . . . . .	416'—
A una veïna pobre . . . . .	82'50
Al Sr. Alcalde, per un viatge a Tarragona amb el Secretari per assumptes del Municipi . . . . .	16'—
A Manuel Segarra, una factura paleta . . . . .	361'20
A Vda. Pàmies, una factura d'obra . . . . .	75'—
Al Secretari, per despeses d'un viatge a Tarragona per assumptes del Municipi . . . . .	10'—
A Andreu Balsells, una factura transports . . . . .	53'—
A Manuel Segarra, una factura paleta . . . . .	3'40
Al mateix, una factura id.	285'90
A Vda. Pàmies, una factura d'obra . . . . .	21'—
A l'Auxiliar Secretaria, a c/ sou primer trimestre . . . . .	180'—
A Antoni Grau, mestre nacional, lloguer pis 1932	250'—
A Vda. Pàmies, a c/ d'una factura endarrerida . . . . .	101'50
A Lluïsa Vidal Pardell, mestressa nacional, lloguer des del 15 Setembre al 31 Desembre 1932	73'—
A Joan Girona, guarda rural, sou 1. <sup>a</sup> quinzena . . . . .	90'—
A Josep Barberà, id. id. id.	90'—
A Josep Masdeu, per salde d'un crèdit reconegut . . . . .	1 100'—
Al Metge titular, pel reconeixement de 34 moços . . . . .	85'—
A Francesc Estrada, tallador . . . . .	10'—
A Andreu Murgades, una factura material elèctric	4'25
A Antoni Miseracs, mestre nacional, lloguer pis any 1932 . . . . .	250'—
Al Farmacèutic titular, primer semestre de 1932 . . . . .	893'62

## RESUM

Ingressos Ptes. 23.905'90  
Pagaments » 10.875'37

En caixa a fi de Febrer » 13 030'53

La llar del nostre dilecte amic Isidre Banús, s'ha vist augmentada amb el naixement d'un xamós infant. La nostra enhorabona al matrimoni Banús-Puig.



Ha estat demanada la mà de la gentil senyoreta Margarida Rasset Soronelles, pel nostre volgut amic Josep Murgades Esteve.



Diumenge passat, al matí, el Foment de la Sardana de «La Defensa Agrària», donà una audició de sardanes la qual es vegé molt concorreguda.



El nostre amic i col·laborador Joan Cogul, Mestre de Tàhus, ha estat adolorit amb la pèrdua del seu tendre filllet.

Nostre sincer condol a tota la família.



La Junta de l'«Esquerra Republicana de Catalunya» ha organitzat un cercle de conferències amb l'objecte de propagar els seus ideals Successivament han desfilat per la seva tribuna l'advocat Sr. Josep Sentís, el Sr. Joaquim Llorens, alcalde de Falset, i per avui, dissabte, a la nit, hi ha anunciats En Roc Boronat i Na Dolors Bargalló.



Ha estat anunciada per l'Ajuntament la subhasta per a l'adjudicació de les obres de reforma de l'Escorxador municipal.



**E**L Sr. Aimador Claramunt de la Sastreria NOVA-YORK de Reus, vindrà cada dijous i dissabte a prendre mides i fer proves.

**Per vestir elegant i econòmic, vestiu-vos a la**

**Sastreria Nova-York**



En el número darrer, en donar la notícia de la mort de la distingida senyora del Notari de Tarragona, D. Josep Loperena, es va consignar involuntàriament el nom de Joan en lloc de Josep, com és el de l'esmentat senyor a l'anomenar aquest.

Fem aquest aclariment a l'objecte d'evitar una confusió i donem per rectificat aquest error.



En la reunió que el diumenge, dia 12, celebraren els comarcans del Camp de Tarragona residents a Barcelona, quedà constituït el «Casal del Camp». La concurrència, bastant nombrosa, la composaven els naturals dels pobles de l'Alt i Baix Camp. En aquesta reunió es discutiren i s'aprovaren els Esta-

tuts i s'elegí el següent Consell: president, Cel·lestí Bargalló; vice-president, Josep Maria Mallafrè; secretari, Josep Tuset; vice-secretari, Francesc Perramon; tresorer, Llibert Cuatrecases; comptador, Emili Sans; bibliotecari, Pere Olivella; vocals, Antoni Anguera, Ramon Grau i Manuel Vallès.

Provisionalment es reben adhesions a: Boqueria, 28, pral.; Consell de Cent, 266, tenda; Corts Catalanes, 423, baixos i Girona, 152, 1. 1.<sup>a</sup>. Oportunament s'anunciarà l'estatge definitiu.



**P**ER a adquirir material elèctric a bon preu, així com també motors, dinamos i aparells de ràdio, visiteu la càsa

**JOSEP LOZANO**

CARRER FORTUNY REUS  
(abans Monterols)



Prop de 80 anys d'edat ha mort el pare dels nostres amics, els germans Jaume i Pere Fortuny Pujol. Pel caràcter falaguer del finat i per la bona reputació que gaudia a la vila, aquesta mort ha estat força sentida.

Rebin els nostres amics i demés familiars l'expressió del nostre més sincer condol.



Moviment demogràfic del número passat.  
—Naixements:

Josep Banús Puig  
Josep M.<sup>a</sup> Vidal Vives  
Eduard Sancho Pintaluba  
Assumpció Llobart Simó  
Faustí Tombes Foguet  
Josepa Pàmies Sanjuan

Matrimonis:

Josep M.<sup>a</sup> Masdeu amb Roseta Daroca Forl.

Defuncions:

Cap

## Correspondència

**Sonia.** No fou publicat el seu article en el BRUM corresponent per haver-li passat l'actualitat. Li remerciem però la seva bona voluntat i esperem veure honorades aquestes columnes amb nova col·laboració seva.

**Selvatà.**—Els versos que vós porteu...

**Una amiga.**—Va. Cal, però, a més del pseudònim, signar els articles.

**Josep M.<sup>a</sup> Roig**—Esperem treball vostre.

**M. Rogent.**—No n'hi ha prou amb exposar les idees, cal fer-ho sense faltes d'ortografia.

Proveu la gassosa **El Gat** i en sereu consumidors

FABRICANT:

**Josep Villarroya - Valls**



Exigiu sempre aquesta marca **EL GAT**

Aroma concentrat  
Gust exquisit  
Economia en el preu

Heus ací les qualitats que reuneixen  
els cafès que serveix la Casa

**ROSSEND COSTA**

Provença, 137

Barcelona

**Sindicat Agrícola i Caixa Rural de St. Andreu** Domiciliat en el local de  
"La Defensa Agrària"

Capital solvent: 5.000.000 de pessetes

Premses idràuliques de propietat

Elaboració i venda d'oli d'oliva

**CAIXA D'ESTALVIS**

Rendiment a compte corrent . . . . .	3 per cent
" per semestre . . . . .	4 " "
" anyal . . . . .	5 " "

La imposició mínima és de 25 pessetes

SELVA DEL CAMP

(Tarragona)

**La Industria Leridana**

Productes Mor, S. A.

Anissats

Licors

Aixarops de qualitat

Plaça Macià, 2

Telèfon 36

LLEIDA

Demaneu a tot arreu els exquisits  
licors de la casa

**E. Barrau**



**Mongat**

(Barcelona)

Servei diari de comandes i transports de la Selva de Camp a Barcelona i viceversa, a càrrec de  
l'Agència "Ràpid Transports"

També admet comandes per a qualsevol de les poblacions de la  
ruta que fa diàriament i que són les següents: Igualada, Cervera,  
Tàrraga, Bellpuig, Mollerussa, Bell-lloc, Lleida, Vendrell,  
Torredembarra, Tarragona, Reus, Alcover i Valls.

Arribada a La Selva: Dos quarts de vuit del matí  
Sortida de La Selva: » » de dotze » »

Lloc de rebre els encàrrecs: BARR MODERN d'En Josep Vives  
A Barcelona: Carrer del Consolat, 17 - Tel. 20249

Aquesta Agència es fa responsable de tots els encàrrecs que se li confien :: Tots els encàrrecs són repartits  
el mateix dia :: El servei de camions d'aquesta Agència, és el que diàriament reparteix tota la premsa  
de Barcelona en aquestes comarques.